Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26280
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uoluntatē. & isdē spīs dñi paccepta iustissima pote
statē. Qua & si hostis seuit q̄ ferue appēt. creator
tam ē. q̄ cū iustitia exigente ad aliqd p̄ualere pmit
tit. formidari q̄ ñ deb&: q̄ nichil ñ pmissus ual&.
Nā & in eugto expellenda de homine legio dño di
cebat. Si eicis nos mitte nos in grgē porcor. Sola g
uisilla timida ē. q̄ cū hostē seuire pmisert. ei ad
usū iusti iudicii. & iniusta illi uoluntas seruit.

VIIII. IN cod rect past. tit XXVI. Dē de dispensatione doc
Quod cū saul spīs inmundus trine regentiū t. a. ē.
inuaderet apphendebat dauid cytharā. & ei uesa
niā sedabat. Plerūq; supbus duces exhortationis blan
dimēto placandus est. quia & plerūq; dura uulne
ra plenia fomēta mollescunt. & furor insanor sepe ad
salutē medico blandiente reducitur. cūq; eis indul
cedine ē descendū. Languor insanie medicat. Neq;
enī neglegent intuendū ē. Qd cū saulē spīs aduersus
inuaderet. apphensa dauid cytharā ei uesaniā seda
bat. Qd enī psaulē ñ elatio potentiū. & qd p dā in
nuitur. ñ humilis uita sceū. cū q̄ saul ab inmundo spū
exiperetur dauid canente ei uesania tē pessit. Qua cū
sensus potentiū pelationē in furorē uertit. dignū ē
ut ad salutē mtis q̄si dulcedine cytharē locutionis
ñre tinquillitate reuocetur. Inter p. B. iob. Dū de ē. b. a.
uinciendis errorū magistris trāc adiunctum ē